

PRENUMERATA

Kurjera warszawskiego (wraz z codziennym bezpłatnym wydaniem porannym):
Rocznie rs. 9, pół. rs. 4 k. 50, kwart. rs. 2 k. 25, mies. k. 75.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi i rozsyła się dwa razy dziennie na Warszawę i na prowincję. W niedziele i święta uroczyste wychodzi tylko rano, w poniedziałki i dni poświęcone tylko wieczorem.

ROK SZESZĆDZIESIĄTY SZÓSTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-iej rano do 8-iej wieczorem; w niedziele i święta od godziny 10-iej rano do 1-iej w południe.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., za każdy następny raz 20 kop.
Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.
Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.

Table with 4 columns: Day, Sunrise, Sunset, Moonrise. Includes data for Today (Prospera Biskupa), Saturday (Jana i Pawła M.), Sunday (Władysława Kr. Węg.), and Monday (Ireneusza i Leona).

Redakcja, administracja i drukarnia na placu Teatralnym nr 9.—Telefonu nr 126.

KALENDARZ.

Imiona słowiańskie: Dziś Wlastimila; jutro Rozmysława.
Zgromadzenia: Ogólne zebranie akcjonariuszów Towarzystwa przemysłowego Lilpop, Rau i Loewenstein.

nabożeństwo odpustowe odprawił w asystencji licznego duchowieństwa i z udziałem wszystkich prawie cechów z chorągiewami JE. ks. arcybiskup Popiel.

Przegląd polityczny.

Z Wiednia piszą do nas pod d. 23-im b. m.:
„Ogólne panuje tu przekonanie, że pod zimą, po zawarciu ugody z Węgrami, nastąpi rekonstrukcja gabinetu.

także powagę swoją i w Wiedniu i w kraju wielce naraziło. To co rząd zaniedbał, a mianowicie zaniechania zajęcia wobec węgrów stanowiska sprawnego.

Kwiat paproci pana Leonarda

HUMORESKA.
przez HAJOTĘ.

Pan Leonard jest młodzieńcem pod każdym względem bez zarzutu. Patrząc na niego, żal bierze, że go nie można niby wielki wzór kaligraficzny wypisać u nagłówka kajetów życia (gdyby takie po składach materiałów piśmiennych sprzedawano).

żyłka awanturicza nie zawiodła go nigdy dalej niż do Marcelina, Wilanowa lub Grodziska, skutkiem czego wieś przedstawia mu się w kształtach dziwnie fantastycznych i niejasnych.

wyobraźnię pana Leonarda opanował dziwny niepokój. Cudowne legendy o kwiecie paproci, zaklętych skarbach, amuletach wiecznego szczęścia, zaczęły mu krążyć po głowie.

